

Sekcio de teknikaj vortaroj estis fondita de René de Saussure, kiu kreis en Ĝenevo sciancan oficejon kun la celo kolekti laborojn de ĉiuj membroj de la Scienca Asocio laŭ plano bazita sur la decimala bibliografia klasigado. Saussure poste proponis krei akademian komisionon por oficialigi la vortojn proponitajn de la teknika komisiono. La komisiono laboradis pri la vortaro de la natursciencoj kaj publikigis en „Scienca Gazeto” kemian nomenklaturon kaj parton de la vortaroj de kemio, fiziko kaj mekaniko.

En 1948, la Lingva Komitato kaj ties Akademio estis kunfanditaj kaj ricevis la nomon *Akademio de Esperanto*. Ĝi eldonis diversajn verkojn. Precipe gravaj estas la *Oficialaj aldonoj al la universala vortaro*, kaj la *Baza radikaro oficiala*. La plej grava dokumento restas la zamenhofa *Fundamento de Esperanto*, la ĉefa laborinstrumento de la Akademio, al kiu la akademianoj devas promesi sian fidelecon.

Akademio de Esperanto en 1999 starigis la komisionon “**Konsultejo de la Akademio**”, al kiu povas turni sin ĉiu Esperanto-uzanto kun difinitaj lingvaj demandoj por ricevi konsilon aŭ rekomendon. Laŭ la Jarlibro 2018 kaj http://akademio.info/akademio/index.php?title=Sekcioj_kaj_Komisionoj (konsultite 2019-01-10, stato 2016) ekzistas la jenaj sekcioj: Faka Lingvo (direktoro Orlando Raola), Gramatiko (Sergio Pokrovskij), Ĝenerala Vortaro (Markos Kramer), Lingva Konsultejo (Alexander Shlafer), Literaturo (Humphrey Tonkin), Prononco (Probal Dasgupta), Kontrolado de lerniloj (Anna Löwenstein) kaj komisionoj: Historio de la Akademio de Esperanto (Carlo Minnaja), Komisiono pri homaj nomoj (Barbara Pietrzak). La prezidanto de la Akademio estas barata lingvisto Probal Dasgupta.

La statuto estis lastfoje modifita en 2016. Laŭ la artikolo 2, la Akademio esploras ĉiajn lingvajn demandojn, koncernantajn Esperanton, verkas ĝian vortaron kaj teknikajn terminarojn, revizias kaj kritikas aperintajn verkojn kaj povas doni premiojn al eminentaj aŭtoroj. Tre grava eldiro de tiu ĉi artikolo estas: „La Akademio defendas Esperanton kontraŭ konkurencaj sistemoj de lingvo internacia”.

Laŭ la artikolo 3, la Akademio havu 45 membrojn (en 2018 ĝi havis 40 membrojn, inter ili tri virinojn). Laŭ la artikolo 7, povas fariĝi korespondantoj de la Akademio eminentaj personoj, kies okupoj aŭ funkcioj ne permesas al ili regule partopreni en la laboroj de la Akademio, sed kiuj deziras doni al ĝi la apogon de sia nomo (11 korespondantoj en 2018).

Artikoloj 8 kaj 9 koncernas elektojn: kandidato por la Akademio devas esti proponita de almenaŭ 5 akademianoj, kiuj reprezentu almenaŭ tri malsamajn naciajn lingvojn. Antaŭ ol submeti kandidaton al baloto, la Prezidanto demandas lin pri lia aĝo, ricevita scienca kaj faka instruado, profesia kariero, scio de naciaj lingvoj, Esperanto-agado, aparte pri publikigaĵoj en kaj pri Esperanto, fideleco al la Fundamento de Esperanto, kaj konsento konstante kunlabori en la Akademio.

Laŭ la artikolo 10, membroj de la Akademio povas iĝi:

- la sendiskute rekonitaj esperantologoj;
- la eminentaj pedagogoj aŭ leksikologoj, kiuj per siaj laboroj grave helpis al la instruado de Esperanto;
- la aŭtoroj, kies Esperantaj verkoj, originalaj aŭ tradukitaj, efektive kontribuis sur la beletra, teknika aŭ scienca kampoj al la kultura riĉiĝo de la lingvo.

Laŭ la artikolo 13, eksigindas (i.a.) tiu membro, kiu publike aŭ kaŝe agas kontraŭ Esperanto aŭ kontraŭ Akademio mem.